

Császár Mónika és Balczó András házaspár laudációja

Elhangzott 2020. szeptember 21-én a Széchenyi Társaság Díjának átadásakor, a Magyar Tudományos Akadémián.

Laudálta: Szemereki Zoltán a Széchenyi Társaság alelnöke

Tisztelt ünnepi emlékülés, Tagtársaink és Kedves Vendégeink, Hölgyeim és Uraim!

Nemcsak az udvariasság szabályai miatt köszöntöm Császár Mónikát először, hanem azért is, mert nagy dolgot tett, közreműködő társa lett a Teremtőnek, világra hozott 12 gyermeket, akiket Andrással közösen felneveltek. 45 évnyi házasságuk során jóban és rosszban együtt voltak, kitartottak egymás mellett. Itt be is fejezhetném Mónika méltatását, mert már ez sem kevés, de mindezek mellett saját sport sikerei és András rendíthetetlen támogatása abban, hogy példát mutathasson sportban, tettekben, szóban és lélekben, hogy büszkék lehessünk arra, hogy van valaki, aki többet tud valamiben mindenkinél.

Császár Mónika az 1972-es müncheni olimpián a magyar tornacsapat tagjaként bronzérmét nyert. Olimpiai 4.helyezett gerendán, 14. egyéni összetettben, Vb 3. hely csapatban, 4. gerendán, aztán 4. felemás korláton, Eb egyéni összetettben 7. Csak a legfontosabbakat emeltem ki, de 1976-tól első sorban főállású anya.

Balczó András életéről, munkásságáról sokat hallottunk hiszen sikereivel nemzeti büszkeségünké vált.

Tízszeres világbajnok öttusázó, háromszoros olimpiai bajnok, minden idők legjobb öttusázója, a nemzet sportolója, mindezeket egy sportoló sem mondhatja el magáról, mégis arra büszke, hogy felismerte, hogy amikor az ember minden tőle telhetőt megtesz, el kell engedni a görcsös ragaszkodást egy még nagyobb cél elérése érdekében. Rá kellett jönnie, hogy van Valaki, akinek a gondjaira lehet bízni magunkat és ekkor nem marad el az igazi győzelem

Teljesítmény centrikus világunk elvárásainál többet akart és többet is vitt végbe. Az ember hite egy csoda. Sokan mondják, hogy a hitet nem mi szerezzük meg, hanem kapjuk és ez semmit nem von le az értékéből.

Budakeszin, ahol a Balczó házaspár él és ahol 2018-ban szintén ketten kapták a díszpolgári címet, Mónika és András példakép. Pédakép sport teljesítményben, de példaképek ketten az egymás mellett eltöltött 45 évben is. Büszke vagyok arra, hogy nem bor iszom és vizet prédikálok, hiszen néhány hónappal előttük ünnepeltük mi is, feleségemmel a 45-dik házassági évfordulónkat.

Korunk nagy kihívása a mindig mindennél, mindenkinél többet akarás, ami háttérbe szorította az elkötelezettség vállalását és a hűséget. Így van ez a házasságokkal és gyermek vállalással is.

András és Mónika ebben is példa. Biztosan nem mindig egyszerű dönteni, de ha egyszerű esküt tett egy ember, amellel kitartani erkölcsi kötelesség.

Rövid méltatásomat azzal folytatom, ami nagyon jellemző e két kiváló ember életszemléletére:

Egy rövid részletet idézek Szent Pál Szeretet himnuszából:

... „ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc vagyok, vagy pengő cimbalom”...

Nagy divatja van ma a fiatalok körében az IRONMAN versenyeknek, amelyben futásban, úszásban és kerékpározásban mérik össze erejüket képességeiket a versenyzők. Nagyszerű érzés lehet, ha valaki teljesíteni tudja a Vasember névhez tartozó feltételeket, de még több, ha az eredményeknek értelmet, célt is képes adni. Kívánom, hogy a résztvevők vegyenek példát Balczó Andrásról!

Balczó András túllépet a teljesítmények hajszolásán. Tanításaival, hitével, nemzethez tartozásával, hazaszeretetével és nem utolsósorban azzal a bizalommal mutatja a legjobb példát, amellyel a Jóistenhez és embertársaihoz fordul.

„Az ember felelős a sorsáért, de élete felől Isten határoz.” szokta mondani.

Most mégis visszatérek a szent-páli idézethez.

... „ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc vagyok, vagy pengő cimbalom”...

András kemény akarata a szeretetével, az eredmények céljával tesz túl az érc zengésénél.

Mónika élet igenlő tettei szebben szólnak hozzánk, mint akármilyen hangszer, mint akármilyen pengő cimbalom.

Életszemléletüket, példamutatásukat – hitükről, hűségükről, családjukról és nemzetükről a Széchenyi Társaság, gróf Széchenyi István szellemi örökségének folytatásaként értékeli.

Számunkra megtiszteltetés, hogy itt vannak közöttünk!

Köszönöm figyelmüket!